

Arrest

nr. 66 557 van 13 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat R. PELLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn afkomstig van Benin City (Edo State). U bent een ethnische Edo en een christen van de pinksterbeweging. U woonde met uw jongste zus (O.E.) in Benin City en werkte als geluidstechnicus in een muziekstudio. Begin januari 2011 werd u zus overdag verkracht door een jongeman die tot een militantenbeweging behoort. Nadat uw zus u dit vertelde ging u naar het huis van de jongeman om hem te confronteren. Hij probeerde u te wurgen waarop u ter verdediging zijn neus brak en wegging. U ging naar huis en vervolgens naar de studio. Toen u 's avonds thuiskwam was uw huis opengebroken en overhoop gehaald. De eigenaar vroeg u te vertrekken en daarom overnachtte u in de studio. 's Ochtends kwam een medewerker u waarschuwen dat er mannen naar u vroegen. U vluchtte weg langs de achterdeur en ging naar (A.), een klant van u. Hij vond het niet veilig dat u bij hem bleef en u ging naar het sportstadion waar u zich schuilhield in de menigte. 's Nachts

sliep u in het Iyaru park. (A.) belde u en zei dat u niet in Nigeria kon blijven. Hij introduceerde u bij meneer (B.) die op het punt stond om naar België te reizen en voorstelde om u later naar België te laten overkomen. Eind januari 2011 reisde u per vliegtuig naar België waar meneer (B.) u opwachtte. Hij nam u naar zijn huis in Antwerpen en zei dat hij wilde dat u zich als vrouw zou verkleden en u met mannelijke klanten zou prostitueren. U wilde dit niet en liep weg. U werd uiteindelijk door mensen naar de Dienst Vreemdelingenzaken verwezen waar u op 3 februari 2011 asiel aanvraagde. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

B. Motivering

U verklaarde dat u Nigeria heeft verlaten omwille van uw problemen met de jongen die uw zus verkrachtte, die samen met zijn vrienden uw huis vernielde en u zocht (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 22 april 2011, hierna CGVS, pp.4-5). Verder verklaarde u in België problemen te hebben gekend met meneer (B.), de man die u tot in België bracht (CGVS, pp.5-6).

Wat betreft uw problemen met de jongen die uw zus verkrachtte kunnen volgende bemerkingen worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Uit uw verklaringen blijkt dat de problemen met de jongen ontstonden nadat hij begin januari 2011 uw zus verkrachtte en u dezelfde dag tijdens een escalerende confrontatie zijn neus brak (CGVS, p.5 en p.6). Het betreffen hier dus pogingen tot weerwraak tegen uw eerdere vergeldingsactie. Dit is echter een probleem van gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard, dat geen verband houdt met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit, ras of het behoren tot een sociale groep).

U verklaarde immers zelf dat u voordien nooit problemen heeft gehad met de jongen of zijn vrienden (CGVS, p.6) en dat u problemen los stonden van het feit dat zij militanten zijn en acties ondernemen tegen de regering (CGVS, p.5 en p.6). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u door de jongen en zijn vrienden werd geïmagineerd omwille van één van de hierboven vermelde conventiegronden.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Zo dient er te worden vastgesteld dat u geen bescherming heeft gezocht bij de Nigeriaanse autoriteiten. U verklaarde nooit naar de autoriteiten te zijn gegaan omdat u oordeelde dat ze niks konden doen, omdat de militanten in Nigeria gesteund worden door toppolitici (CGVS, p.6). U brengt echter geen enkel concreet element aan dat uw belagers steun krijgen van politici noch van uw bewering dat de politie niets zou doen (CGVS, p.5 en p.6). Louter de veronderstelling dat de politie niets zou doen is evenwel geen afdoende reden om niet eerst te proberen bescherming te zoeken bij de Nigeriaanse autoriteiten, alvorens u op internationale bescherming te beroepen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de regering in Nigeria wel degelijk iets onderneemt tegen de militanten. Zo verwees u zelf naar de amnestie die door de regering werd toegekend aan de militanten (CGVS, p.5), naar de aanval van 1999 waarbij verschillende militanten op het leven kwamen (CGVS, p.7) en naar de acties waarbij kampen werden ontdekt en militanten werden gezocht (CGVS, p.6). Ook het Commissariaat-generaal beschikt over informatie dat er verschillende inspanningen werden geleverd door de politie, het leger en de regering van Nigeria om de militanten te stoppen (zie landeninformatie). Dit relativeert bijgevolg uw bewering dat de politie u niet zou beschermen of niets zou ondernemen tegen uw belagers. Daarbij dient te worden opgemerkt dat u nooit problemen heeft gekend met de politie of met enige andere autoriteit in Nigeria (CGVS, p.3).

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u niet heeft getracht u elders in Nigeria te vestigen om aan uw problemen met de jongen en zijn kompanen te ontkomen (CGVS, p.6). U verklaarde dat u voordat u Meneer (B.) ontmoette overwoog om elders in het land te herbeginnen (CGVS, p.6). Het was toen uw moeder werd aangevallen door dezelfde personen dat u beseftte dat het ernstig was (CGVS, p.6). Uit uw eerdere verklaringen blijkt evenwel dat uw moeder werd aangevallen op 2 maart 2011, dus na uw vertrek uit Nigeria (CGVS, p.3). Deze gebeurtenis kan dus onmogelijk uw beslissing om Nigeria te verlaten hebben beïnvloed.

Tevens blijkt er onvoldoende uit uw verklaringen dat interne hervestiging in Nigeria geen volwaardig alternatief zou zijn voor internationale bescherming. U heeft immers niet aangetoond dat uw problemen met de jongen en zijn vrienden het lokale niveau overschrijden en u heeft in Nigeria met niemand anders problemen gekend (CGVS, p.7). Wanneer er u gevraagd werd naar de mogelijkheid tot interne hervestiging stelde u dat de militanten in verschillende staten kampen hebben en ze u overal kunnen vinden. Dit is echter algemene informatie met betrekking tot de militanten in Nigeria die u vernam via de televisie. U baseert zich verder louter op vermoedens en geruchten dat uw belagers zelf tot een militantenbeweging behoren (CGVS, p.5) en u heeft er geen idee van welke beweging het betreft en/of bij welke concrete acties zij betrokken waren (CGVS, p.5), met uitzondering van één geval van fraude

(CGVS, p.7). U haalt verder geen enkel concreet element aan dat erop wijst dat zij buiten uw regio nog enige invloed zouden hebben (CGVS, p.3 en pp.5-6). Daarbij stelde u zelf dat in het algemeen de militanten enkel actief zijn in de Niger Delta en in Edo State (CGVS, p.5). Er zijn derhalve nog verschillende staten waar u zich buiten het actieterrain van de militanten zou bevinden en bovendien is het gezien de omvang van uw land ook hoogst onwaarschijnlijk dat ze u overal zouden kunnen lokaliseren. Tenslotte kan nog worden gesteld dat u een zelfstandige, volwassen man bent die het beroep van geluidstechnicus heeft beoefend (CGVS, pp.2-3), waardoor kan worden verwacht dat u zich in geval van hervestiging effectief zal kunnen integreren.

Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen met de jongen en zijn vrienden geen bescherming kon verkrijgen in uw land van herkomst, van de autoriteiten of door u elders in het land te vestigen.

Voor wat betreft uw problemen in België met meneer (B.) kan nog het volgende worden opgemerkt. U stelde dat meneer (B.) u na aankomst wilde inschakelen in de prostitutie binnen het homoseksuele milieu (CGVS, pp.5-6). U ging hier niet op in en verliet zijn huis dezelfde dag (CGVS, p.6). Sinds uw vertrek bij meneer (B.) hebt u niets meer van hem vernomen (CGVS, p.6), waaruit kan worden besloten dat hij niet actief naar u op zoek is. Verder bent u nooit naar de Belgische autoriteiten gegaan met deze problemen wat de ernst van uw vrees voor meneer (B.) verder relateert (CGVS, p.6). Aldus blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u problemen zou krijgen met meneer (B.) bij een eventuele terugkeer naar Nigeria.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De foto's tonen een vrouw met een hoofdwonde en een huis met schade aan de ramen. Het is evenwel niet mogelijk om uitsluitel te bieden over de omstandigheden waarin dit letsel/deze schade is opgelopen/ontstaan waardoor deze foto's onmogelijk als een bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kan worden beschouwd. U legde verder geen documenten neer om uw identiteit, uw reisweg of uw asielaanvraag te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker baseert een eerste middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij in gevaar verkeert in Nigeria ten gevolge van zijn religieuze en politieke overtuigingen en deze van zijn familie. Verkrachtingen worden als oorlogsmiddel gebruikt in de strijd tegen religieuze en etnische minderheden. De stelling dat de feiten van gemeenschappelijke aard zijn is in strijd met de algemeen gekende realiteit.

Verzoeker werd niet in staat gesteld zich te verdedigen tegen de argumenten en bijkomende informatie die de commissaris-generaal aanhaalt.

2.2.1. Hoe artikel 57/6, eerste lid, 1° van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) *in casu* zou zijn geschonden wordt door verzoeker niet uitgewerkt en kan niet worden ingezien vermits dit artikel de commissaris-generaal de bevoegdheid verleent om de bestreden beslissing te nemen.

2.2.2. Geen wettelijke bepaling of beginsel verplicht de commissaris-generaal ertoe de asielzoeker op voorhand te confronteren met de argumenten of informatie waarop hij zijn beslissing baseert. De procedure voor de commissaris-generaal is geen juridische procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

2.2.3. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde

gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. *In casu* motiveert de commissaris-generaal met recht dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn problemen geen verband houden met één van de voornoemde vervolgingsgronden. Uit deze verklaringen blijkt dat zijn problemen ontstonden wanneer hij de neus brak van de jongen die zijn zus verkrachtte begin januari 2011. Het betreffen dus pogingen tot wraak ingevolge verzoekers vergeldingsactie, hetgeen een probleem is van gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard. Verzoeker verklaarde daarenboven dat hij voordien nooit problemen had met de jongen of diens vrienden en dat zijn problemen los stonden van het feit dat zij militanten zijn en acties ondernemen tegen de regering. Nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij door de jongen en diens vrienden werd geïdoleerd omwille van één van de voormelde gronden van vervolging.

Daar waar verzoeker zijn problemen in onderhavig verzoekschrift tracht toe te schrijven aan zijn religie, etnie of politieke overtuiging dient te worden opgemerkt dat hij zijn problemen gedurende zijn asielpprocedure nooit eerder hieraan linkte. Zijn bewering dat uit zijn verklaringen zou blijken dat hij in gevaar verkeert ten gevolge van zijn religieuze en politieke overtuigingen en deze van zijn familie vindt bijgevolg in het geheel geen steun in het administratief dossier. Zijn louter algemene verklaring dat verkrachtingen als oorlogsmiddel worden gebruikt in de strijd tegen religieuze en etnische minderheden, zonder deze ook maar enigszins *in concreto* te betrekken op zijn eigen situatie of deze van zijn zus, is evenmin van aard om afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen. Verzoeker toont geenszins aan de hand van concrete elementen aan dat hij of zijn zus zouden behoren tot een religieuze of etnische minderheid of dat zij omwille hiervan of omwille van een politieke overtuiging zouden worden geïdoleerd. Gevraagd naar zijn etnische afkomst, antwoordde hij bovendien: "Geen" en uit zijn verklaringen blijkt dat hij geen politieke activiteiten had (administratief dossier, stuk 7, vragenlijst, p.1-2).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekers eerste middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker baseert een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt.

2.4.1. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift volledig voorbij aan de omstandige motivering inzake (i) de beschermingsmogelijkheden waarover hij beschikt in Nigeria; (ii) de mogelijkheid in zijn hoofde om zich middels een interne hervestiging in Nigeria te onttrekken aan zijn voorgehouden problemen; (iii) het feit dat hij niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Nigeria problemen zou krijgen met meneer B. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat en gelet op de overige elementen in het dossier, is in hoofde van verzoeker niet voldaan aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoekers tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS